

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

§. VII.

Huc usque de Occidente verba
feci; sed nec Ecclesia Orientalis a
tentationibus & periculis libera fuit.
Græcorum Imperium non quidem pe-
nitus est eversum, sed hinc Arabum
Musulmannorum, inde diverorum
Scytharum, præsertim Bulgarorum
& Russorum funestis armis in angu-
stos limites redactum. Cumque Bul-
gari & Russi Fidem Christi suscep-
lent, iidem prope effectus ipsis re-
gnantibus in Ecclesia Orientali, ac
sub Barbaris e Septentrione advectis
in Ecclesia Occidentali secuti sunt.
At contrariam rationem Musulmanni
inierunt; hi enim ceteras nationes
ad suam Fidem convertere fatage-
bant, & Religionem Mahometis per
totum terrarum orbem propagandi
specie vastissimas Romani Imperii
provincias sibi subjiciebant. Christia-
nos tolerabant quidem, sed ad eos
pervertendos nihil relinquebant in-
tentatum, sola excepta manifestæ
persecutionis via, eo ipso Fidelium
hostes Gentilibus atrociores. Cete-
rum

Orientis
facies.

rum Mahometanorum Religio multa docet decipiendis simplicis mentis hominibus aptissima. (*) Dei unitatem & Idololatriæ horrorem prædicant, complures usus Christianorum, preces statutis horis persolvendas, jejunia menstrua, pias peregrinationes servant, & tandem exquisita Mahometis nequitia, qua Sectatoribus suis cum pluribus uxoribus Concubinique arbitriam Venerem concessit, homines, voluptate captos, pellicit. Præterea ad seducendos Fideles improba folertia, qua Rei Christianæ nihil magis noxiun unquam fuit, Mahometani utebantur, scilicet cum Syria Nestorianis & Ægyptus Eutychianis scateret, tam his quam illis Patriar-

(*) Cum fama notissimus ille Apostata Comes *Bonneval*, post paucos dies circumcisio-
nem, Mahometanæ Religionis stigma, receptu-
rus a quibusdam zelosis Christianis interrogare-
tur, in quo læsisset eum JESUS Christus, quem
turpissima defectione atrociter offenderet, re-
spondit; Deum aliquando circumcisionem clari-
ris verbis præcepisse, nunquam vero hoc Präce-
ptum satis diserte revocasse. Malus Theolo-
gus!

Patriarcharum Constantinopolitano-
rum & Imperatorum (hos enim tan-
quam persecutores suos acerrimos
pertimescebant) inimicis infensissi-
mis, opportunæ divisionis occasione
Hæreticis favebant, premebantque
Catholicos, sibi suspectos, quod Im-
peratoris Constantinopolitani clien-
tes essent, unde etiam *Melchitæ*, seu
idiomate Arabico Regii vel Imperia-
les dicti sunt. Hinc tanti inali origo,
quod etiamnum antiquissimæ Hære-
ses existant, atque Christiani in Orien-
te Episcopos Patriarchasque diversa-
rum Sectarum, Melchitas, Nestoria-
nos, Jacobitas, id est Eutychianos, ha-
beant.

Hac improba industria Musulman-
ni Christianam Religionem non qui-
dem extirparunt, sed Christianos ad
extremam paupertatem redegerunt;
tum etiam, cum acerba servitute pres-
sis nec animus, nec opportunitas esset
literas discendi, fœda ignorantia suc-
cessit. Malum auxit, quod linguam
a patria diversam discere cogerentur,
nam postquam Arabes præcipuas pro-
vincias

vincias subegissent, devictis gentibus dominorum suorum lingua discenda fuit, cuius hodieque in toto Oriente usus est. Lingua Græca tantum in officiis ad Religionem spectantibus, & a solis Melchitis conservata; nam Nestoriani lingua Syriaca, & Jacobitæ Coptica, seu Ægyptiaca antiqua, officia Divina recitabant. Itaque cum omnes libri tam Ecclesiastici quam prophani Græce scripti essent, ad usum Melchitarum in Arabicam vertendi erant, aut ipsis lingua Græca addiscenda, quod scientiarum studium multo difficilius effecit. Inde est quod, postquam Musulmanni maximas provincias subjugassent, res gestæ in Ecclesiis illis antiquissimis Ægypti, Palæstinæ, Syriæ, olim florentissimis, nobis ignotæ sint, & ego Scriptoribus destitutus Episcoporum seriem, ut in superioribus Sæculis feceram, tibi, amice Lector, dare non potuerim. Quod affirmo, probat exemplum Eutychii Patriarchæ Alexandrini, qui licet esset Melchita, Historiam suam Arabice scripsit, atque

que ut nihil dicam de immixtis fabulis innumeris, etiam cum sui temporis facta narrat, tam parum accurate id præstat, ut exinde satis pateat, quam misera literarum facies inter hos Christianos fuerit. Quin etiam a Græcis Musæ negligi cœperunt, sive ea defidia ob commercium cum Gentibus Barbaris vicinis suis, sive sub Regno Imperatorum rusticorum & inhumorum, quales, ex populis ferocibus orti Leo Isaurus, ejus filius Copronymus, & Leo Armenus fuere, irreperit. Ikonoclastarum Hærefis, ab his principibus ad furorem usque pro pugnata, ortum suum debebat igno- 36. rantiæ crassæ, (*) quæ ipsis Sancta- rum

Hist. lib.
XLII. §. 28.
lib. XLVI.

§. 1.
Hist. lib.
XLIV. §.

(*) Notent sibi hoc a Fleurio præclare dictum doctissimi Domini Protestantes, præsertim defuncti Domini Mosheim Cultores, & Fleurii olim Interpres, qui sex Partes in quarto in vernaculam translatas edidit. Denn des Herrn Fleury Abhandlungen sind nach dem Geständnisse der Herren Protestanten Meisterstücke. Er hat aber solche in keiner andern Absicht geschrieben, als die Katholiken in der Gemeinschaft mit der Römischen Kirche zu stärken, und die Protestantten ihres grossen Fehlers zu überführen.

rum imaginum cultum tanquam Idolatriam exhibebat. Judæorum quoque & Musulmannorum calumniis, Doctrinæ Fidei rudes, aures dederunt, cum potius perpendere oportuisset, hunc Cultum in Ecclesia, traditione supra omnium memoriam accepta, viguisse, in Ecclesia, inquam, quæ errare non potest, quo etiam argumento Patres Concilii VII. potissimum innitebantur.

At vero ex ejusdem Concilii Actis dispicimus literas & eruditionem illa ætate defecisse, cum citent historias permultas dubias, ne dicam ad fabulas amandas, & Scripta suspecta; unde Græci nullatenus meliores Critici fuisse quam Latini probantur. Hæc autem ad Quæstionis substantiam non spectant, cum satis argumentorum ad demonstrandum authenticæ, imaginum cultum semper receptum, Patres afferant, & suam Sententiam Ecclesiæ infallibilitate suffulciant. Aliud quoque exemplum clarissimum, Græcos malos fuisse Criticos, est illa facilitas in recipiendis Scriptis,

ptis, quæ S. Dionysii esse putabantur. Hæc Justiniani ævo rejecta, elapsis exinde annis centum, tempore Monothelitarum, quibus Operatio *Theandrica*, in illo Auctore explicata, quando adversus Catholicos disputabant, pro Achille erat, iterum a nemine in dubium revocabantur.

*Hist. lib.**XXXII.**§. 32.**Hist. lib.**XXXVIII.**§. 50.*

Literæ persecutionibus Iconoclastarum in Imperio Græcorum pæne extinctæ, & a Basilio Macedone atque doctissimi Photii cura iterum exigitæ, sub Leone Philosopho ejusque Successoribus conservatæ sunt. Nihilominus Scriptores illius ævi antiquæ Græciæ viris longe inferiores habentur. Dictio quidem fatis terfa videtur, sed stilos juveniliter compitus; vix aliud præter locos communes, declamationes superfluas, ostentationem eruditionis, reflexiones inutiles occurrit. Hujus rei nullum luctuosi exemplum habemus quam in Metaphraste, qui de materia ad scopum meum pertinente scripsit, quique, Psello ipsius admiratore teste, tot vitas Sanctorum, cum eas

Hist. Eccles. Tom. XIV. Hh no-

nobis amoeniores reddere cuperet, corruptit.

Denique Græci, saltem non minus quam Latini, fabulas & superstitionem amabant, geminam ignorantiae prolem. Quod spectat ad fabulas, satis mihi sit, in memoriam reduxisse

Imaginem prodigiosam Edeffenam, cuius historiam enormiter longam Imperator Constantinus Porphyrogenitus edidit. Eam enim studiose re-

Hist. l. LV. tuli. Ad Superstitionem autem pertinet Historia Bizantina, cuius exempla in singulis paginis occurunt.

Nullus Imperatorum Solium consen-
dit, aut ex eo detruditur, nisi vel præ-
fagium, vel oraculum editum præce-
ferit. Semper aliquis Reclusus in ali-
qua Insula, austeritate vitæ celebra-
tissimus, alicui Græcorum Belliduci
clarissimo Imperium promittit, qui
deinde, illud consecutus, vati suo fe-
licissimo Archiepiscopatum vel Pa-
triarchatum confert. Ut autem ve-
rum dicam, hujus farinæ prophetæ
non raro Sycophantæ erant. Jam
ad Ecclesiam Occidentalem revoca-
mur.

§. VIII.